

30.08.2021/EN

Wzorzec FCI nr 201

MAREMMANO-ABRUZZESE

(Cane da pastore Maremmano-Abruzzese)

rewizja tłumaczenia polskiego lipiec 2022 Mirosław Redlicki

Kraj pochodzenia: Włochy

Data publikacji obowiązującego wzorca: 04.08.2021

Użytkowość: Pies pasterski, wykorzystywany przede wszystkim do pilnowania stad i stróżowania.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1 - Psy pasterskie.

Bez prób pracy

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Ta starożytna rasa psów do pilnowania stad wywodzi się od psów pasterskich, po dziś dzień wykorzystywanych w Abruzzach, gdzie hodowla owiec prowadzona jest na znaczną skalę, a także od psów z tokańskiego Maremma i z Lacjum. Praktyka sezonowej zmiany pastwisk, jaka upowszechniała się po roku 1860, doprowadziła do przemieszania tych lokalnych ras.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies pasterski z Maremmano i Abruzzów to pies duży, mocno zbudowany, wiejski w stylu, ale jednocześnie majestatyczny i szlachetny. Sprawia wrażenie psa potężnego, o prostokątnej sylwetce, harmonijnej budowie tułowia i głowie odpowiedniej do wielkości i masy.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość głowy sięga 4/10 wysokości w kłębie; długość kufy jest nieco mniejsza od długości mózgowca; długość tułowia przekracza wysokość w kłębie o 1/18. Głębokość klatki piersiowej wynosi nieco mniej, niż połowę wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Główne zadania tego psa to pilnowanie stad i stróżowanie. Z natury dumny i nieskory do podporządkowania się, jest jednak bardzo oddany właścicielowi i przywiązany do miejsca.

GŁOWA:

Duża, płaska, o płynnych liniach, klinowata, ma przypominać głowę niedźwiedzia polarnego.

Mózgowca:

Czaszka: Zdecydowanie szeroka, po bokach trochę wysklepiona,

o lekko wypukłym profilu. Linie górne czaszki i kufy lekko rozbieżne, wskutek czego profil głowy jest lekko wypukły. Łuki brwiowe umiarkowanie zaznaczone, podobnie jak bruzda czołowa. Guz potyliczny ledwo widoczny.

□□

Stop: Ledwie zaznaczony, kąt między czaszką i kufą mocno rozwarty.

Trzewioczaszka:

Nos: Dość duży, stanowi przedłużenie górnej linii kufy, wilgotny i zimny, czarny, o dużych, szeroko otwartych nozdrzach. Nie powinien wystawać poza linię końca kufy.

Kufa: Jej długość jest trochę mniejsza od długości mózgowiczaszki, a głębokość musi sięgać połowy długości. Po bokach lekko zbieżna. Szerokość kufy zmniejsza się stopniowo w kierunku nosa, ale ma być ona tępo zakończona. Pod oczami kufa jest lekko wyrzeźbiona.

Wargi: Oglądane z przodu górne wargi w punkcie złączenia są u dołu lekko zaokrąglone, poza tym suche i krótkie, nie obwisłe, tyle, że zakrywają zęby, toteż linia dolna kufy, poza przodem, wyznaczona jest nie przez wargi, lecz przez dolną szczękę i kącik warg, zresztą niezbyt wyraźne. Wargi zawsze czarne

Szczęki/uzębienie: Dobrze rozwinięte i mocne. Siekacze proste, równe, duże i kompletne. Zęby mocne, białe, zgryz nożycowy.

Policzki: Umiarkowanie rozwinięte.

Oczy: Niewielkie w stosunku do wielkości psa, tęczówka barwy ochry lub kasztana, ani nie wypukłe, ani głęboko osadzone. Wyraz żywy i bystry. Powieki, o krawędziach zawsze czarnych, nadają oku kształt migdała.

Uszy: Osadzone wysoko nad łukami jarzmowymi, wiszące, ale bardzo ruchliwe, kształtu trójkąta, zakończone ostro, a nie zaokrąglone na końcach, małe w stosunku do wielkości psa - u średniego wzrostu psa długość ucha nie może przekraczać 12 cm, u nasady średniej szerokości.

SZYJA:

Lekko łukowato wygięta, zawsze krótsza od głowy. Ma być gruba, bardzo mocna, umięśniona, bez podgardla. Długa i gęsta sierść na szyi tworzy kryzę, wyraźną zwłaszcza u samców.

TUŁÓW:

Mocnej budowy.

Linia górna: Prosta od kłębu do zadu, który jest trochę spadzisty.

Kłęb: Trochę wyższy od linii grzbietu, szeroki, szczyty łopatek szeroko rozstawione.

□□

Grzbiet : Prosty, jego długość wynosi około 32% wysokości w kłębie.

Lędźwie: Nie wyróżniają się w linii górnej, są lekko wysklepione, szerokie i dobrze umięśnione.

Zad: Mocny, szeroki i dobrze umięśniony, nachylony pod kątem 20 stopni do poziomu, przy czym kąt ten wzrasta do 30 stopni, jeżeli brać pod uwagę miednicę. Z tego względu zad musi być określony jako spadzisty.

Klatka piersiowa: Pojemna, jej głębokość sięga łokcia, zaokrąglona po bokach. Ku dołowi klatka stopniowo zwęża się, ale nawet w mostku pozostaje dość szeroka. Głębokość klatki musi wynosić połowę wysokości w kłębie. Żebra dobrze wysklepione, trochę skośnie ustawione, odstępy między żebrami szerokie, także ostatnie żebra (rzekome) długie i szeroko rozstawione.

Linia dolna i brzuch: Długi, lekko zaokrąglony dołem mostek przechodzi w trochę podciągnięty brzuch.

OGON:

Osadzony nisko ze względu na spadzisty zad, w postawie sięga poniżej stawu skokowego i swobodnie zwisa. W ruchu noszony na wysokości linii grzbietu, z wyraźnym haczykiem na końcu. Porośnięty gęstym włosiem, ale bez pióra.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Przy oglądaniu z przodu i z boku proste, w całości proporcjonalne do tułowia, o właściwych proporcjach poszczególnych odcinków.

Łopatka: Długa, skośnie ustawiona, mocno umięśniona, swobodna w ruchu. Jej długość wynosi około 1/4 wysokości w kłębie, a nachylenie w stosunku do poziomu od 50 do 60 stopni.

Ramię: Mocno umięśnione, w górnej części (mniej więcej w dwóch trzecich długości) dobrze przylegające do tułowia i mniej więcej równoległe do płaszczyzny środkowej. Kąt nachylenia ramienia w stosunku do linii poziomej wynosi od 55 do 60 stopni, a jego długość to ok. 30% wysokości psa w kłębie. Kąt pomiędzy łopatką i ramieniem od 105 do 120 stopni.

3

Łokieć: Przylegający do klatki piersiowej, pokryty miękką, luźną skórą, równoległe w stosunku do płaszczyzny środkowej tułowia. Łokieć znajduje się na linii pionowej, poprowadzonej od tylnej krawędzi łopatki do podłoża. Kąt między ramieniem a przedramieniem wynosi 145-150 stopni.

Przedramię: Proste, pionowe, o masywnym kościu, nieco dłuższe od ramienia,

Nadgarstek: jest przedłużeniem przedramienia, ma być mocny, suchy, nie wyróżniający się w kończynie. Kość groszkowata wyraźnie widoczna.

Śródreżce: Ani zbyt krótkie ani zbyt długie. Suche, z niewielką ilością tkanki łącznej. Oglądane z boku lekko nachylone ku przodowi.

Łapy: Duże, raczej okrągłe, palce zwarte, porośnięte krótkim, gęstym włosiem, pazury pożądane czarne, tolerowane brązowawe.

Kończyny tylne:

Oglądane z przodu i z bokuproste, proporcjonalne do tułowia, o właściwych proporcjach poszczególnych odcinków.

Udo: Długie, szerokie, o wyraźnie zarysowanych mięśniach, tylna krawędź trochę wypukła; kąt pomiędzy kością udową i miednicą wynosi około 100 stopni.

Kolano: Stabilne, w ruchu nie skierowane na zewnątrz, ani do wewnątrz. Nieprzesadnie kątowne.

Podudzie: Nieco krótsze od uda . Ustawione pod kątem około 60 stopni w stosunku do linii poziomej. Kościec mocny, mięśnie dobrze zarysowane i wyraźnie rozdzielone.

Stawy skokowe: Mocne i szerokie. Kąt od 140 do 150 stopni.

Śródstopie: Mocne, suche, ani zbyt długie ani zbyt krótkie. Bez wilczych pazurów

Stopy: Nieco bardziej owalne niż łapy

RUCH:

Stęp i wyciągnięty kłus.

SKÓRA:

Przylegająca na całym ciele, dosyć gruba, trzecie powieki i wszystkie opuszki czarno pigmentowane.

SZATA:

Sierść: Obfita, długa, twarda w dotyku, przypomina końskie włosie, przylegająca, prosta, dopuszczalna lekko falista. Dłuższy włos tworzy konieczną kryzę wokół szyi i niezbyt długie portki. Na głowie, uszach i przednich stronach kończyn włos krótki. Długość włosa na tułowiu osiąga 8 cm. Obfity podszerstek występuje zwłaszcza zimą.

Maść: Jednolicie biała. Odcienie kości słoniowej, blado pomarańczowe lub cytrynowe dopuszczalne, ale w ograniczonym zakresie.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: psy od 67 do 73,5 cm, suki od 62 do 70 cm.

Waga: psy od 40 do 52 kg, suki od 35 do 45 kg.

WADY:

Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa oraz zdolność do wykonywania pracy do której był tradycyjnie przeznaczony.

- Powtarzający się inochód

WADY DUŻE:

- zbieżne linie profilu.
- Ogon zakręcony nad grzbietem.
- Ciągły inochód
- wielkość poza limitami

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowaniach
- Całkowitą depigmentacja nosa
- Kufa mocno wysklepiona lub zapadnięta
- Depigmentacja powiek. Oko porcelanowe. Zez
- Przodozgryz
- Brak ogona lub ogon krótki, wrodzony lub przycięty
- Sierść kędzierzawa
- Maść jednolita izabelowata lub kości słoniowej lub z wyraźnymi łatami w tych kolorach. Czarne naloty.

NB:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.